

c. § 1, stk. 1, medfører desuden, at de danske og maltesiske myndigheder er berettigede til at yde og modtage administrativ bistand efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 27. Dette omfatter administrativ bistand i form af udveksling af sådanne oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten.

Ingen af de to stater kan pålægges forpligtelser, der strider mod staternes lovgivning og forvaltningspraksis. De er heller ikke forpligtet til at udlevere oplysninger, når disse ville afsløre forretningshemmeligheder m.v.

Efter § 1, stk. 2, træder overenskomsten i kraft og får virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 30.

I henhold til artikel 30, stk. 1, skal de to staters regeringer underrette hinanden, når de lovmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil dette sige, når det foreliggende lovforslag er endelig vedtaget.

I henhold til artikel 30, stk. 2, træder overenskomsten i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de to i stk. 1 omhandlede underretninger sker.

For Danmarks vedkommende skal overenskomsten derefter have virkning for så vidt angår de skatter, der er omfattet af overenskomsten, for det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

For Maltas vedkommende for ethvert kalenderår eller regnskabsperiode, som begynder den 1. januar i det år, der følger efter den dato, på hvilken overenskomsten træder i kraft, eller senere.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter indgå som en del af de to landes skattelovgivning.

Indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomstens enkelte artikler.

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten skal være gældende for fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en af eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og samtidig begrænset skattepligtig til den anden stat (kildestaten) af indkomst fra denne. Overenskomsten vil derimod ikke gælde for personer, der kun er begrænset skattepligtige i begge stater.

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Overenskomsten omfatter kun indkomstskatter. Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne.

I stk. 4 er bestemt, at overenskomsten også vil omfatte alle skatter af samme eller væsentlig samme art, som efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle udtryk, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten skal forstås i den anførte betydning. I artiklen defineres bl.a., hvad der skal forstås ved Danmark og Malta, dvs. hvilke geografiske områder overenskomsten er gældende for. Udtrykket Danmark omfatter i denne forbindelse også de havområder, hvor Danmark i overensstemmelse med international ret kan udnytte naturforekomster. Færøerne og Grønland er ikke omfattet af definitionen.

Udtrykket »person« omfatter fysiske personer og selskaber samt enhver anden sammenslutning af personer, medens udtrykket »selskab« omfatter juridiske personer samt enhver anden sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

Artiklen definerer endvidere udtrykkene »kontraherende stat«, »foretagende i en kontraherende stat«, »international trafik«, »kompetent myndighed« og »statsborger«.

Udtrykket »international trafik« defineres ud fra et bopælskriterium, modsat OECD-modellen der anvender kriteriet om ledelsens sæde.

Udtrykket »statsborger« har ikke blot den traditionelle betydning vedrørende fysiske personer. Efter litra i) (ii) omfatter udtrykket statsborger også juridiske personer, der består i kraft af lovgivningen i de to stater. Man vil således i overenskomstens forstand betragte et dansk selskab som en dansk statsborger.

I stk. 2 fastsættes, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de på det pågældende tidspunkt har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten, ligesom denne betydning skal have forrang over for betydningen i andre af denne stats love.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de kontraherende stater. Efter stk. 1 betyder udtrykket